

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญ ลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

Learning Activities Based on Mon Culture in Ladkrabang for Grade Six Students Using Project-based Learning in The Art Learning Strand

อารีวรรณ นาคดำ^{1*}, สาทิต ทิมวัฒนบรรเทิง²
Areewan Nakdam^{1*}, Sathit Thimwatbuntong²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน
และหลังเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มที่ศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2564 จำนวนนักเรียน 22 คน โรงเรียนวัดสุทธาโกชน เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่
ใช้ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และ 3)แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย เบี่ยงเบนมาตรฐาน
และสมมติฐานโดยใช้การทดสอบ (t-test)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ซึ่งอยู่ใน
ระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน ศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹ M.Ed. student in Art Education Program, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwinrot University

² Faculty of Fine Arts, Srinakharinwinrot University

* ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author)

Abstract

This aims of this research are as follows: (1) to compare the learning achievement of students before and after learning by organizing learning activities based on Mon art and culture in Ladkrabang for Grade Six students using project-based learning in the art learning strand; (2) to study the satisfaction of students towards learning activities based on Mon culture in Ladkrabang among Grade Six students using project-based learning in the art learning strand. The research participants included 22 Grade Six students in the second semester of the 2021 academic year at Sutthaphot School in Lat Krabang District, Bangkok. The research selected respondents using Purposive Sampling. The duration of the research period was four weeks, two classes per week, and one hour per class. The research method used in this study was a One Group and Pretest-Post testing.

The research procedures included the following: (1) creating a teaching model by evaluating the Consistency Index (IOC); (2) conducting learning activities for eight learning management plans for eight hours; (3) conducting pre-and-post-test testing and finding the average test scores of each learning management plan; and (4) finding satisfaction. The research outcome revealed that learning achievement of learning activities of Mon culture in Ladkrabang for Grade Six students had better learning achievement than before conducting learning activities with a statistical significance of 0.05. The assessment results of the satisfaction of the students on the learning activities of Mon Art and culture, and the art learning subject group for Grade Six students with a mean of 4.68, which was the most satisfactory level.

Keywords: project-based learning activity, Mon art and culture Ladkrabang

บทนำ

มอญลาดกระบัง เป็นชาวไทยเชื้อสายมอญที่ขยายมาจากพระประแดงและสมุทรสาครมาตั้งถิ่นฐานในเขตลาดกระบัง ได้แก่ ชุมชนเสียบคลองมอญ แขวงทับยาว ชุมชนลำกอไผ่ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมอญลาดกระบังนั้น มีความเชื่อและวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงกับมอญในพื้นที่อื่นๆ โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน

ในปัจจุบันมอญลาดกระบัง ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนทางด้าน ศาสนา ความเชื่อ วิถีชีวิตและประเพณี หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “วัฒนธรรม” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของ วัฒนธรรม คือ สิ่งที่ทำให้เกิดความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เช่นวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมการแต่งกาย วิถีของหมู่คณะ วัฒนธรรมของมอญลาดกระบังนั้น ได้มีการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว จึงได้ถูกคัดเลือกจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อเป็นพื้นที่ในการ

ดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ปรากฏเป็นรูปธรรม วัฒนธรรมของมอญลาดกระบัง แสดงให้เห็นถึงการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชุมชน และบุคคลในท้องถิ่น เนื่องจากมีวัฒนธรรมเป็นตัวหล่อหลอมให้ผู้คนในชุมชนมีเป้าหมาย และจุดประสงค์เดียวกันนั่นก็คือ การอนุรักษ์ให้วัฒนธรรมที่มีอยู่ไม่ให้หายไป โดยสามารถนำวิถีชีวิตและประเพณีผนวกเข้าด้วยกันจึงก่อให้เกิดเป็น “ศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง” สังเกตได้จากประเพณีในรอบปี อาทิ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง และประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าในขณะที่มอญลาดกระบัง มุ่งเน้นและสนับสนุนมิติทางด้านศาสนา ความเชื่อ วิถีชีวิตและประเพณีที่มีความเชื่อมโยงและส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยว นั้นจึงทำให้หลงลืม และขาดความเชื่อมโยงสิ่งที่เป็นหัวใจในการขับเคลื่อนศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบังนั่นก็คือ “การศึกษา” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ให้ความหมายของการศึกษาไว้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษา ให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพกับความต้องการของท้องถิ่น

ดังนั้นมิติทางด้านการศึกษา จึงถือเป็นหัวใจสำคัญในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทาง

ด้านต่าง ๆ ของการพัฒนามนุษย์ ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ หากไม่มีการศึกษาการพัฒนา ก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้สถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบดูแลในการจัดการศึกษา รวมถึงการปลูกจิตสำนึก และค่านิยมเพื่อปรับสมดุลระหว่างการศึกษา กับศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น เนื่องจากการศึกษาถือเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่น และการจัดการศึกษาที่จะต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง ต้องเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคมแต่ละท้องถิ่น กระทรวงศึกษาธิการจึงเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรในลักษณะต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น กรมวิชาการ (2540) หลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538) ได้เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดการศึกษามาตลอดแนวการดำเนินการตามหลักสูตรให้จัดการเรียนการสอนยึดสภาพในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาหลักสูตร เลือกสื่อการสอนที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตามความเหมาะสม ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งแนวทางในการดำเนินงานดังกล่าว มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตตนเองและของท้องถิ่นในด้านต่างๆ โดยเฉพาะเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้จักท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น เกิดความรัก ความผูกพัน ความหวงแหน และความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองต่อไป (กรมวิชาการ 2539)

การเรียนการสอนวิชาศิลปะเป็นวิชาที่มีความหลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 ได้ระบุใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.2 เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็น มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญา สากลและตัวชี้วัดชั้นปี ประถมศึกษาปีที่ 6 ข้อที่ 1 บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิต และสังคม ข้อที่ 2 อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของ ความเชื่อความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องาน ทัศนศิลป์ในท้องถิ่นและ ข้อที่ 3 ระบุและบรรยาย อิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการ สร้างงานทัศนศิลป์ของบุคคล ซึ่งตัวชี้วัดดังกล่าว มีความเหมาะสมแก่การจัดการเรียนรู้ในเรื่องของ ศิลปวัฒนธรรมมอญลาคกระบัง โดยการจัดการ เรียนรู้ นั้น จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบโครง งาน การจัดการเรียนรู้รูปแบบโครงการ เป็นการ จัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคหลากหลายรูปแบบซึ่ง สามารถนำมาผสมกัน ได้แก่ กระบวนการกลุ่ม ฝึกคิด การแก้ปัญหา การเน้นกระบวนการ การ สอนแบบปริศนาความคิด การสอนแบบร่วมกันคิด และการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้ที่ได้นำมา จัดระบบ ให้เป็นแบบแผน โดยการใช้ศิลปะเป็นตัว ประสานในการจัดกระบวนการของศิลปวัฒนธรรม มอญ อย่างเป็นขั้นตอน ทั้งนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง กับแหล่งความรู้เบื้องต้น ผู้เรียนสามารถสรุป ความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งความรู้ที่ผู้เรียนได้มาไม่ จำเป็นต้องตรงกับตำรา แต่ผู้สอนจะสนับสนุนให้ ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ และ ปรับปรุงความรู้ที่ได้ให้สมบูรณ์ การจัดการเรียนรู้ แบบโครงการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550)

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การจัดการเรียนการสอนศิลปวัฒนธรรมมอญ

ลาคกระบัง พบว่ายังไม่มีข้อมูลในการจัดทำวิจัยที่ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบโครงการ ศิลปวัฒนธรรมมอญลาคกระบัง และยังคงพบว่า เอกสารตำราและงานวิจัยเกี่ยวกับ วัฒนธรรมมอญ ลาคกระบังยังคงมีน้อย ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ให้ นักเรียนนักศึกษาและบุคคลในท้องถิ่นได้มี การส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมมอญลาคกระบัง อย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการนำการศึกษาเข้าไป มีบทบาททางศิลปวัฒนธรรม และมีศิลปะเป็นตัว เชื่อมโยง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ โครงงาน นอกจากจะมีมิติของการท่องเที่ยวแล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องมิติของการศึกษาควบคู่ไป ด้วย เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนให้ศิลปวัฒนธรรมมอญ ลาคกระบัง มีความสมบูรณ์ในทุกๆ มิติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงการ เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมมอญลาคกระบัง กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงการ เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาคกระบัง กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ ร่วมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงการ เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมมอญลาคกระบัง กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มที่ศึกษา

กลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทธาโกชน เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบังกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ ระยะเวลาที่ใช้ จำนวน 8 สัปดาห์ ตามความเหมาะสม

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบังกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบังกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 ข้อ

ขั้นตอนการวิจัย

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการทำการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

3. ชั้นสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 หลังจากจบการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ฉบับเดียวกับกับการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

3.2 นำผลที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำการตรวจวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดสอบตามความมุ่งหมายการวิจัยต่อไป

3.3 การประเมินรูปแบบการสอน เพื่อทดสอบความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 25 ข้อ และทำการตรวจวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดสอบตามความมุ่งหมายการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของความเที่ยงตรง เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมมอญลดาตกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 ผลของค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดย กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเรื่อง ศิลป วัฒนธรรมมอญลดาตกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดาตกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การประเมิน	ผลการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์					
	N	$\bar{X}$	S.D.	t-test	df	sig.(2-tailed)
ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (60 คะแนน)	22	28.18	6.82	5.716	42	0.000*
ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (60 คะแนน)	22	39.86	6.74			

ข้อสำคัญทางสถิติระดับ .05 (t .05, 21=2.079)

จากตาราง 1 การเปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน หลังเรียน 39.86 ก่อนเรียน 28.18

หลังเรียนคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 ความพึงพอใจนักเรียนที่ร่วมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรม มอญลดาตกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ครูอธิบายเนื้อหาเข้าใจง่าย	22	4.64	0.66	มากที่สุด
2. ครูให้คำแนะนำปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง	22	4.50	0.67	มากที่สุด
3. ครูมีจิตในเมตตาการุณาต่อนักเรียนอย่างเท่าเทียม	22	4.64	0.73	มากที่สุด
4. ครูสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน	22	4.68	0.65	มากที่สุด
5. ครูมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	22	4.77	0.53	มากที่สุด
6. เนื้อหามีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	22	4.73	0.55	มากที่สุด
7. เนื้อหามีการเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	22	4.64	0.58	มากที่สุด

ตาราง 2 ความพึงพอใจนักเรียนที่ร่วมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรม มอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
8. เนื้อหาตรงตามความสนใจของนักเรียน	22	4.55	0.67	มากที่สุด
9. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	22	4.64	0.66	มากที่สุด
10. เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน ไม่สับสน	22	4.82	0.39	มากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	22	4.59	0.67	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาได้ท่าง่าย	22	4.77	0.53	มากที่สุด
13. นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	22	4.82	0.5	มากที่สุด
14. นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปตามลำดับขั้นตอน	22	4.77	0.53	มากที่สุด
15. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าคิดและกล้าตัดสินใจ	22	4.64	0.73	มากที่สุด
16. บรรยากาศที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	22	4.77	0.43	มากที่สุด
17. นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็น	22	4.68	0.57	มากที่สุด
18. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	22	4.41	0.73	มาก
19. นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย	22	4.59	0.59	มากที่สุด
20. บรรยากาศที่เปิดให้นักเรียนทำงานอย่างอิสระ	22	4.68	0.57	มากที่สุด
21. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเอง	22	4.86	0.35	มากที่สุด
22. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง	22	4.86	0.35	มากที่สุด
23. นักเรียนมีความสนุกสนานและเพลิดเพลินในการปฏิบัติกิจกรรม	22	4.82	0.5	มากที่สุด
24. นักเรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง	22	4.73	0.46	มากที่สุด
25. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	22	4.5	0.67	มาก
รวม	22	4.68	0.32	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 22 คน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในข้อครูให้คำแนะนำปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง และข้อนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X}=4.50$) เท่ากัน และข้อนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.41$) ส่วนข้ออื่นๆ ที่เหลือ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทุกแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจากตารางสรุปการเปรียบเทียบคะแนนรวมทั้ง 8 แผนการจัดการเรียนรู้ ตามตาราง 1 การประเมินความหาค่าความเที่ยงตรงความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับ มากที่สุด และ การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครู

สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องความเหมาะสมขององค์ประกอบรูปแบบการสอนหลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาสากลและตัวชี้วัดชั้นปีประถมศึกษาปีที่ 6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงานที่ประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้ที่ได้นำมาจัดระบบให้เป็นแบบแผน โดยการใช้ศิลปะเป็นตัวผสมในการจัดกระบวนการเรียนรู้หรืออย่างเป็นขั้นตอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอลิสณา อนันตะอาต (2556) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน การออกแบบลายผ้าทอดตาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงงาน เรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 22 คน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4.68 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในข้อครูให้คำแนะนำปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง และข้อนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ 4.50 เท่ากัน และข้อนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ 4.41 ส่วนข้ออื่นๆ ที่เหลือ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3. สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราดา พุ่มพกา (2560) ได้ศึกษาภูมิปัญญาด้านศิลปกรรมของชุมชนไทยเชื้อสายมอญเพื่อออกแบบสื่อการเรียนรู้ พบว่าผลการประเมินแบบความพึงพอใจของตัวแทนชุมชน จำนวน 363 คน ที่มีต่อสื่อการเรียนรู้โดยใช้แบบสอบถามพบว่า ค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหา 4.05 ค่าเฉลี่ยด้านออกแบบ 4.19 ค่าเฉลี่ยด้านการเรียนรู้ 4.18 และสื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ผลงานวิจัยของสินีนานฎ ทองวัฒนา (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องหางหงส์ รัชตะขาบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าผลความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง หางหงส์ รัชตะขาบ เหมาะสมที่สุด เฉลี่ย 4.77 ผลงานวิจัยของ สุรศักดิ์ รักษาสุข (2556) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เรื่อง ผลิตภัณฑ์แกะสลักหินอ่อนศิลา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ความพึงพอใจพบว่าผู้เรียนที่เรียนศิลปะท้องถิ่น มีความพึงพอใจทางการเรียนศิลปะและความตระหนักในการอนุรักษ์ศิลปะท้องถิ่นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.19

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงการเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำความรู้ความเข้าใจศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง มาจัดองค์ความรู้ได้อย่างเป็นขั้นตอน และสามารถเป็นแนวทางในการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นได้อย่างสอดคล้องกับมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของบริบทในท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 โรงเรียนสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงการเรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปบูรณาการกับ 8 กลุ่มสาระ เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมที่อยู่ในท้องถิ่นหรือชุมชนของตนเอง โดยการจัดบรรยายภาคที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้

1.2 โรงเรียนสามารถนำ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบโครงการเรื่องศิลปวัฒนธรรมมอญลาดกระบัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสถานศึกษา ที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม หรือสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อให้ นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ และพัฒนาต่อยอดไปสู่การเป็นหลักสูตรท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียน ให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

2.2 ควรมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบที่มีความหลากหลาย และมีความสอดคล้องกับผู้เรียนในระดับช่วงชั้นอื่นๆ ที่คำนึงถึงการศึกษาในศตวรรษที่ 21

2.3 ควรพัฒนาและให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้มีความเท่าทัน

ต่อผลกระทบทางการศึกษา การพร้อมรับ การ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ครอบคลุมทุกรูปแบบ
ปรับตัว การเปลี่ยนแปลง รวมถึงการพลิกวิกฤติ ได้แก่ On Site, Online, On Air, On Hand,
ให้เป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาทางการศึกษา โดย On Demand และ Hybrid Learning เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมศิลปากร. (2520). *พงศาวดารมอญพม่า คัดจากประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 1*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
- กิตติศักดิ์ ธรรมอภิบาล. (2557). *การพัฒนาชุดสื่อการสอนศิลปะเรื่องการทำหัวโขนหุ่นมาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)*. ปรินญาณินพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (2540). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.
- ดุขฎิ โยเหลา และคณะ. (2547). *การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning)*. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2564, จาก <https://candmbsri.wordpress.com/การจัดการเรียนรู้แบบใช้-2/>
- ธวัชชัย ยอดราช. (2556). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวาดภาพระบายสีน้ำระหว่างการเรียนการสอนก่อนและหลังและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุริยาสาสน์.
- บุรินทร์ พิมพ์ลง. (2555). *การสร้างหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่องทัศนศิลป์ในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร*. ปรินญาณินพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- วารดา พุ่มพกา (2560). *ภูมิปัญญาด้านศิลปกรรมของชุมชนไทยเชื้อสายมอญเพื่อออกแบบสื่อการเรียนรู้*. ปรินญาณินพนธ์ดุขฎิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วิจารณ์ พาณิช. (2555). *Project Based Learning แนวคิดที่ 2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ตาม โมเดลจักรยาน แห่งการเรียนรู้แบบ PBL*. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2564, จาก <https://slideplayer.com/slide/11811977/>
- สนนัตร์ จารุตามระ. (2551). *ประเพณีของชาวมอญปากลัดที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กปฐมวัย*. ปรินญาณินพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สินินาฎ ทองวัฒนา. (2555). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องหางหงส์ อังตะขาบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปรินญาณินพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- สุกัญญา เบาเนต. (2549). *การสร้างอัตลักษณ์ของคนมอญย้ายถิ่น ศึกษากรณีแรงงานข้ามชาติในจังหวัดสมุทรสาคร*. ปรินญานิพนธ์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุภรณ์ โอเจริญ. (2541). *มอญในเมืองไทย The Mons in Thailand*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและมูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- สุรศักดิ์ รักษาสุข. (2556). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เรื่องผลิตภัณฑ์แกะสลักหินอ่างศิลา*. ปรินญานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- โสภณ นิไชโยค. (2547). *ประวัติเจ้าจอมมารดากลิ่น ท.จ.ว. พระสนมเอกในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ๘๐ ปีศาสตราจารย์เกียรติคุณนายแพทย์ สุเอ็ด คชเสนี ๘๘ ปีสมามคมไทยรามัญ*. กรุงเทพฯ: สมาคมไทยรามัญ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กรุงเทพฯ กลุ่มส่งเสริมวัดกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2564, จาก <http://bsri.swu.ac.th/fileindex/child-center/full50045.pdf>
- องค์ บรรจุน. (2550). *สตรีมอญในราชสำนักสยามสมัยรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2475*. ปรินญานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อมรรัตน์ เทพกำปนาท. (2551). *ความหมาย วัฒนธรรม-สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2564, จาก <http://www.openbase.in.th/node/5954>
- อลิสณา อนันตะอาด. (2556). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่องการออกแบบลายผ้าทอตามภูมิปัญญาท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. ปรินญานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อุดมรัตน์ นวมณท์ (2558). *การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ: กรณีศึกษาชุมชนเลียบคลองมอญ แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*.